

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 111. Et flagellavit. v. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Quænam autem sint illa quæ Pilatus sensim magis magisque iniuste contra Dominum egit, alij Evangelistæ utcumque exposuerunt S. Ioannes compendio transcurrit, & omittis anediis ad ultima gravissimaque perficit.

CONFUNDOR ego Domine vehementer cum Francisco Borgia, Gandie Duce, quod tam altum stertam, ac dormiam, cum Christus oratione Dei pernoctet: quod tam sum impatiens, ubi Dominus meus ita mansuetus sustinet, petoque humiliter, ut semper cor meum in actionibus diuinis sit vigilans, nec dissipari sinat Christus eos influxus quos tam misericorditer à somno me excitans, in animum illabi permittit.

§. III. Et flagellavit. v. 1.

Iam incipit apparere, quo modo Pilatus Dominum apprehendit: nempe flagellavit, quod facere non debuit in ignominiam innocentis non convicti de ullo crimine, non confessi. Sed occurrit quæstio, an Dominus semel tantum sit flagellatus? Multi credunt Christum nocte in domo Caiaphæ alligatum ad columnam à famulis petulantè habitum, alapis cæsum etiam virgis suis manuarijs seu bacillis, ac loris flagellarum, nec hoc ego negem. Sed de Pilati flagellatione hic magis disquiro, de qua etiam sunt qui animadvertunt probabiliter valde bis esse flagellatum, semel ut ea pena castigatus populo satisfaceret Dominus & dimitteretur, nimirum ante condemnationem, latamque à Pilato mortis sententiam: & hæc flagellatio facta dicitur ad columnam, quæ modo visitur in Ecclesia Prædix Romæ estque valde humilis, altitudine trium Palmorum, & quæ vix pertingebat ad genua: eoque aptior crudeli, quæ tum parabatur laniens, quia sic corpus omne & antrosum & retrorsum flagellis & vulnere parebat: Deinde Authores censent Christum secundo flagellatum accepta iam à Iudice mortis sententia: tum enim mosebat reum flagellis cedere, aut virgis instar servi, ac mancipii, & tum temporis cæsum voluit ad columnam, cuius meminit D. Hieronymus in Epitaphio S. Paulæ. *Ostendebatur, inquit, illi columna Ecclesie, porticum sustinens, infecta cruore Domini, ad quam victus dicitur & flagellatus.* Quia ratione autem ad columnam stetit servator optimus & quomodo victus, facile quisque ingenuus ex semetipso æstimabit. Nudus omnino stetit ut constat ex revelationibus S. Brigittæ (lib. 4 c. 70.) cui de filio sic olim mater aperuit. *Iubente lictore se ipsum vestibus exuit, columnam sponte amplectens, & toto corpore rudat, quod ipsum clarius explicuit alio loco Alligatus, inquit, nihil omnino operimenti habebat, sed sicut natus est sic stabat, & patiebatur erubescuntiam nuditatis suæ. Insigni sane pudore & vercundia quæ*

virgineo corpori, purissimaque Christi menti tormentum erat ipsa morte
 meus. Si enim nobis ipsis qui tamen & concepti & nati sumus in sordibus
 aadi corporis aspectus in turpitudine ponitur, ac supplicio tali horrefei-
 mus, quanto magis Deo homini, in quem nulla peccati sordes cadere un-
 quam potuerunt, & cui pudor ac castimonia adeo erat in oculis arque a-
 moribus! sed paucis stylium ducamus ad *vincula* quibus ad columnam fuit alli-
 gatus, ijs primum implexæ manus, deinde pedes, tum etiam corpus ipsum,
 tum denique iniecta collo catena rudis & gravis, quæ columnæ inhærens
 & quasi infixæ, caput traherebat in declive, rotumque corpus pronum, ac
 subiectum tenebat, sic ut totum pateret in flagra ac vulnera, quæ certatim
 inflixerunt barbara & inanimata feritate carnifices. Et quis numerus fuit flagel-
 lantium? Primum à Pilato Præside de more flagellis cæsus est Christus: de-
 inde ab universa legione quæ censebat mille capita, cuius Tribunus dice-
 batur millenarius à mille scilicet militibus quos numerabat, denique à tor-
 toribus ad illam lanienam mercede conductis, de quibus etiam aliqua
 questio, dubiumque incidit quot ij fuerint: Communius dicuntur fuisse
 sex, qui alternis in Christum fæde sævierunt, dum enim à frequenti verbera-
 hi respirabant, insurgebant illi, collectisque aliqua quiete viribus & infano
 spiritu in flagra & vulnera tori incumbabant, & ita de numero flagellan-
 tium habet communis opinio: à qua discedunt aliqui induciti auctoritate
 B. Magdalene de Pazzi sanctimoniali Florentina, quæ & vitæ sanctitate &
 revelationibus apud suos est celeberrima. Cognovit illa in excessu mentis
 Christum à triginta paribus hominum id est à sexaginta crudelis lanienæ
 ministris fuisse flagellatum. Sed conciliari hæc cum illis possunt, si 60.
 flagellatores eximios præ alijs magis humanis fuisse censuerimus. At cuius
 generis fuerint Christi flagella & quis ictuum numerus? Paulus à Palario scribit
 traditum à gravissimis auctoribus Christum primo fuisse cæsum virgis spi-
 ricis, vili sane supplicio: quo non afficiebantur nisi servi, & abiectissima
 mancipia, flagellario enim apud Romanos pœna erat servorum, sicut li-
 bertinorum sustigatio, ut patet ex lege servorum, sic flagellatio non solum
 pœnæ, sed & ignominia servij, ut in ea Christus servator generis humani
 quasi pro servo, imo & pro fatuo haberetur, hi eum & virgis cædi solent,
 & ita posteris sæculis ad dedecus ut videbatur æternum, sic S. Thomas E-
 piscopus (apud Victorē Vtic. lib. i.) ad ignominiam virgis cæsus: sic sancta
 Afra & S. Eulalia aliique male excepti, hoc supplicij genus exemplo Christi
 probe docti, fortiter sustinuerant maxime autem illa x. millium militum
 qui cum S. Achatio in monte Ararath Armenia & Mediæ crucifixi sunt.
 Fuit deinde cæsus servator noster funiculis seu potius loris hamatis, ut ha-
 beret

ber historia Ecclesiastica. Denique etiam catenis aduncis: ita à virgis primum lacerata cutis exterior, deinde à loris hamatis concisa intus carō, denique à catenulis ferreis penitus etiam ossa confusa sunt, ut nihil ad supplicij gravitatem deesse videretur: iuvat audire quid de hoc B. Virgo testis conficiat, illa quondam D. Birgittæ sic locuta fertur. Confluxerunt inimici eius & flagellabant corpus eius ab omni macula & peccato mundum, lib. 1. c. 10. Ad primum igitur ictum ego quasi corde percussa, sensibus abducor & post tempus evigilans corpus eius laceratum video lib. 4. c. 70. Quomodo autem laceratum sit & quam fœde describere pergit bona mater. *Flagellis, inquit aculeatis, infixis aculeis & retractis, non evellendo sed sulcando totum corpus eius laceratur, ibid. & alio loco, Vidi, inquit, corpus eius verberatum & flagellatum usque ad costas: ita, ut costæ eius viderentur.* Et vero quid ni viderentur ab immitti illa & prope innumerabili verberum grandine, quæ in humeros in pectus, in totum corpus Salvatoris depluit. De eacerte variè varij scribunt & loquuntur, quia res adhuc in occulto latebat. *Granatensis* in suis meditationibus ait Christo in flagellatione inflicta verbera quingenta supra quinquies mille D. *Bernardus* supra sex millia. *Alfonsus* trecenta septuaginta supra quindecies mille verbera. *Laudolphus* in vita Christi asserit cuidam fœminæ sanctæ revelatum supra nonaginta, quadringenta, & quindecies mille verbera Christo ad columnam inflicta.

Ita cum ea res adhuc mortales latere videatur inter se variant auctores, qui tamen in hoc contentiunt & vim, & numerum verberum immanem fuisse: & certe eum ita fuisse primo probat quod Christus cæsus sit à tota legione vel certe cohorte quæ ut minimum milites gregarios mille censebat, è quibus si singuli quaternos aut quinos ictus si inflixerint, iam quinquies mille repetitos numerabis: quid si plures quaternis vel quinis? neque enim uno alterove verbere insana eorum rabies exlata, maxime cura ad eam lanienam etiam Iudæorum pecunia, pactaque mercede foret excitata & dæmones suas furias in hominibus exercerent. Deinde quod in immensum augeri debeat verberum numerus etiam suadet quod flagellatus sit à sex tortoribus, vel ut etiam alij credunt à sexaginta, & lacertorum robore validis, & sua immanitate ac ferocia satis concitatis; & pretio ac pecunia, cui omnia obediant, corruptis. Denique quod ut, D. *Brigittæ* revelatum, in tota Passione impaeta vulnera supra septuaginta quinque, quadringenta, quinquies mille, quorum pars maximè tribuenda toties, ac toties iteratæ flagellationi: quod si sacro Christi corpori tot indita vulnera plura sine dubio verbera illud impetiverunt. Et hæc dicta velim ex authorum iudicio, ac monumentis è quibus peti debet etruenta illius tragœdiæ series; quam

Jam oculis tibi subiecit mens Christiana, haret, stupetque attonita, nec
 satis capit prodigium illud vel inhumanitatis in homine, vel patientiae in
 Deo, & hanc & illam animo dum spectat Augustinus exclamat. Ecce pro
 impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illudatur, pro mendace veritas ne-
 catur, damnatur iustitia pro iniqua, misericordia affligitur pro crudeli, pro misero reple-
 tur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addiscitur innocentia pro reo, moritur vi-
 ra pro mortuo. Vbi per eas antitheses facti seriem exposuit, damnavitque,
 cum ipsas naturae licet inanimatae sensum exprimit ac horrorem. Expavit, in-
 quit, scelus hominum natura rerum, & certe quidni expavescat, horreatque in autho-
 re suo in parente universi, in Deo id conspici quod in homine perditissimo, imo in bru-
 to animante, in cane vix posset humanus oculus intueri, & tamen id in Christo corpo-
 ris oculis & quidem sine doloris sensu conspexerunt Iudaei, & nos, qui Christiani dici &
 esse volumus, mentis ac fidei oculis intuemur sine affectu compassionis. An non ille stu-
 por quem inferi superique damnant ac decesserunt? sed ab illo discedamus & ad
 extremum adiciamus illud, quod scribit Lanspergius, viro imprimis sancto &
 Dominica Passionis studioso divinitus revelatur, expressos in immixta illa flagellatione
 sanguinis globos crassiores, & iustumque supra quinque ac ducentas etiam triginta
 millia: Quam igitur esse oportuit illam laniemam a qua tanta copiose
 sanguine prope merus Deus homo, Agnusque, mitissimus! quam exundans
 illud torcular quod calcavit solus, quam grande spectaculum (inquit Ruper-
 tus) mundo angelis & hominibus, ut a servis peccati, Princeps libertatis, servilibus &
 eruentis modis a cadere, nimirum & multa & grandia esse oportuit flagella pec-
 catori propter quae Deum ipsum ita flagellari necesse quodammodo fuit, necesse in-
 quam amoris, & divinae charitatis: illa enim est quae & vincula manibus implevit &
 flagella expedit. O charitas (exclamat Iustinianus) quam magnum est vinculum
 tuum, quo Deus ligari potuit? nullum vinculum filius Dei ad columnam tenere po-
 tuisset, si charitatis vinculum defuisset.

Rogo ergo te Domine Iesu per illa salutifera vulnera tua quae passus es
 in flagellatione tua pro salute nostra, a quibus emanavit ille pretiosus
 sanguis quo sumus redempti: vulnera hanc animam meam peccatricem
 pro qua etiam mori dignatus es, vulnera eam igneo & potentissimo telo
 tuae nimiae charitatis. Confige cor meum iaculo tui amoris ut dicat tibi a-
 nima mea, charitate tua vulnerata sum: ita ut ex ipso vulnere amoris tui u-
 berrimae fluant lacrimae die ac nocte, percutere Domine percutere obsecro
 hanc durissimam mentem meam pia & valida cuspide dilectionis tuae &
 altius ad intima penetra potenti virtute, qui vivis & regnas in saecula saecula-
 rum Amen.